

Loven, saaledes som den ærede Ordfører (Sonne) antydede, vil jeg sige: Ja, hvad er det saa? Er det en Falliterklæring af Regeringen, som vil skyde sig ind under, at Rigsdagen bedre forstaar den Slags Ting end Regeringen selv? Jeg synes ikke, at der skulde falde et saadant Skær over Regeringen, og vedtager Rigsdagen Lovforslaget, kan jeg ikke se andet, end at der deri ligger en Mistillidserklæring, som jeg heller ikke synes, at der er Anledning til at udtale, hverken overfor Regeringens Evne til at se praktisk paa Sagen eller til at træffe det rette Udvalg eller til at sammenarbejde det hele i een Anordning. Det er det, jeg ved mit Forslag har tilsigtet at skaffe Mulighed for. Hvis Fler-tallet tænker sig, at der bliver Brug for Anordning — og det tyder jo § 35 i dets Forslag paa, som i det væsentlige netop har samme Indhold som mit Forslag —, saa vil man i ethvert Tilfælde faa to Steder, hvor man skal søge Oplysninger, nemlig i den Lov, der nu eventuelt bliver vedtagen, og saa i den Anordning, der udstedes, medens mit Forslag til Løsning dog i hvert Fald muliggør, at man vil kunne komme til at nøjes med en eneste Anordning. Jeg kan derfor ikke se bedre, end at naar man vil lægge det stærke Baand paa Administrationen, som man tilsigter ved hele dette Forslag, saa har man været meget uforsigtig med denne § 35, som i Virkeligheden aabner Vejen for Administrationen til at udstede saa mange Anordninger, som den maatte findenødvendigt.

Nu sagde den ærede Ordfører ganske vist, at han stoledes paa, at der ikke blev megen Brug for denne Paragraf. Det er jo muligt, men der er ogsaa en Mulighed for, at Regeringen ser anderledes paa Sagen og synes, at der paa mange Punkter bliver Brug for Paragraffen, og at der kan komme det ene Spørgsmaal op efter det andet, som man mener at burde supplere ved kongelig Anordning. Nogen Garanti for, at denne Paragraf ikke i Virkeligheden kommer til at spille nogen væsentlig Rolle, har man altsaa slet ikke, og selv en Erklæring fra den højtærede Minister kan ikke være afgørende, al den Stund der kan komme en Minister, som ser anderledes paa den Ting, og som netop føler Trang til kongelig Anordning i disse Tilfælde. Af saadanne Grunde er det altsaa, at jeg, som Ændringsforslag under Nr. 2, foreslaar, at hele Lovforslaget affattes saaledes:

„Hvor Omsætningen af tidligere Maal- og Vægtbestemmelser til det metriske Sy-

stem nøjagtigt gennemført efter Lov Nr. 124 af 4. Maj 1907 medfører praktiske Vanskeligheder ved Beregningen eller Brugen, kan ved kgl. Anordning Afrunding opad eller nedad foretages indenfor den til en foreliggende Vanskeligheds Fjernelse nødvendige Grænse, naar det paa-gældende Ministerium efter indhentet Erklæring fra sagkyndige — henholdsvis Myndigheder og Tillidsmænd (Bestyrelser o. l.) — skønner, at intet i Lovgivningen fastslaaet Forhold forrykkes derved“.

Jeg tror, at derved er der givet Administrationen den nødvendige Bemyndigelse til at føre Arbejdet igennem og tillige afstukket de Grænser, indenfor hvilke man faar Betyggelse for, at det ikke bliver et nyt Stykke Lovgivningsarbejde med Forandringer i bestaaende Forhold, der fremkommer, men i Virkeligheden kun en kongelig Anordning, der praktisk gennemfører, hvad der gennem det tidligere Lovgivningsarbejde er givet.

Enevold Sørensen: Det foreliggende Ændringsforslag under Nr. 1, stillet af et Flertal i Udvalget, er formelt et Forslag til en Lov paa 38 Paragraffer, hver Paragraf ændrende en eller anden af vore bestaaende Love. Men reelt er Forslaget en Række Ændringsforslag, hvorved 72 Paragraffer af det forelagte Regeringsforslag foreslaas udstemte, dels og for den overvejende Parts Vedkommende fordi man i Udvalget har fundet dem overflødige og uden reel Betydning, dels for en mindre Parts Vedkommende fordi de indeholdt Realitetsændringer, som man har fundet det betænkeligt at indføre ved denne Lejlighed. Naar det foreliggende, af Udvalget stillede Ændringsforslag saaledes ses i sin Realitet, er det Mindretal i Udvalget, jeg tilhører, ganske i Overensstemmelse med Udvalgets Flertal og dets Ordfører. Ogsaa vi anbefale, at de 72 Paragraffer udgaa ved den kommende Afstemning. Derfor anbefale vi det stillede Ændringsforslag og maa jo anbefale alle dets Paragraffer, da det foreligger som et eneste Ændringsforslag, der maa tages en bloc. Men det er saaledes Forslagets negative Side, vi tiltræde, det er den Virkning, det medfører, at vi saa i alt Fald undgaa 72 Paragraffer af det forelagte Regeringsforslag, 72 Paragraffer, som hele Udvalget har været enigt om at lade udgaa, hvad den højtærede Minister jo har tiltraadt. Derimod betyder Mindretallets Anbefaling af Ændringsforslaget Nr. 1 absolut ikke, at vi saa ogsaa anbefale eller tiltræde